

Vælgerne. Naar jeg har fundet det rigtigt at foreslaa det ogsaa her ved en kommunal Lov, er det, fordi jeg tidligere her paa Rigsdagen har udtalt mig for at faa noget lignende ind i vor politiske Valglov. Jeg har under Forhandlinger i Folketinget, ogsaa i Udvalg, navnlig i Udvalget angaaende Lovforslaget om en Del Ændringer i vor politiske Valglov, der skulde bidrage til at betrygge den hemmelige Afstemning ogsaa ved politiske Valg, udtalt mig for en Ændring af denne Karakter, og jeg maa sige, at den Gang fik jeg ikke Indtrykket af, at saadanne Ændringer vilde vække Modstand i noget Parti. Jeg anser den foreslaaede Ændring for heldig og gavnlig og skal meget anbefale den.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa at omtale Ændringsforslag under Nr. 44, der gaar ud paa, at Forholdstalsvalgmaaden skal gælde ved Valg af Medlemmer til Udvalg, Kommissioner o. s. v., og dvælede særlig ved Bestemmelsen om, at Forholdstalsvalget ogsaa skal anvendes ved Valg af Raadmænd i København. Denne Ændring har jeg i øvrigt opstillet efter Forhandling med Udvalget; det gælder i det hele taget om adskillige af de Ændringer, jeg har opstillet, at de ere blevne til efter Henstilling fra forskellige Sider og efter Forhandling med Udvalget. Jeg har ved deres Opstilling søgt at vise mig saa imødekommende som muligt overfor de forskellige Henstillinger, jeg har faaet, og som jeg har syntes, jeg paa nogen Maade kunde gaa ind paa, og det gælder ogsaa dette Spørgsmaal her. Jeg har meget vel kunnet gaa ind paa, at der blev udtrykkelig udformet i Loven, hvad der gælder i Praksis de allerfleste Steder her i Landet ved Valg af Udvalg og Kommissioner, og som burde gælde alle Steder. Saa sagde det ærede Medlem, at det var uheldigt, om Raadmændene i København vælges ved Forholdstalsvalg. Jeg maa sige, at da dette Spørgsmaal kom frem i Udvalget, havde jeg det Indtryk, at heller ikke det vilde vække Modstand fra nogen Side. Jeg fandt det naturligt og heldigt, da det er en Delegation fra Borgerrepræsentationen, her er Tale om, at denne bliver valgt ved Forholdstal ligesom Udvalg, Kommissioner o. s. v. Ellers kunde der jo indtræffe det Tilfælde efter den ny Ordning af Valgene her i København, at et Flertal af Borgerrepræsentanterne overhovedet slet ikke havde en eneste Repræsentant i Magistraten, ikke en eneste! Et saadant Flertal skulde sidde og være Flertal i 8 Aar, før det blev repræsenteret i Magistraten! Det

vilde jeg anse for i høj Grad uheldigt, og navnlig vilde jeg tro, at det i høj Grad vilde bidrage til, at der kom Modsætningsforhold mellem Magistrat og Borgerrepræsentation. Det ærede Medlem var inde paa, at her var Tale om en Slags Regering, et Slags Ministerium i Magistraten, men deri kan jeg slet ikke give ham Ret. Som bekendt er en hel Del Medlemmer af Magistraten valgt paa Livstid, og selv om vi undertiden her i Landet have haft Ministerier, der have siddet meget længe, gælder det dog ikke, at Regeringer vælges her i Landet paa Livstid. Det, der er Tale om for Magistraten, er bl. a. en Udførelse af Beslutninger, der træffes i Borgerrepræsentationen, og rent administrative Forretninger. Det er derfor ligesaa naturligt at anvende Forholdstalsvalgmaaden her, som det er naturligt at anvende den til lignende Udvalg andetsteds.

Hele den samlede Ordning, som Ændringsforslagene, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 1 og af mig, ville medføre, anser jeg for en Løsning, der vil kunne virke heldig i kommunal Henseende, og som ogsaa ganske sikkert vil blive mødt med Tilfredshed fra den langt overvejende Del af Befolkningen. Det har i Virkeligheden ogsaa vist sig, naar man ser hen til den Modtagelse, som denne Overenskomst, der saaledes er sluttet i Udvalget mellem Folk fra forskellige Sider, har faaet i Befolkningen. De radikale og socialistiske Blade og saa 2—3 Højreblade have været enige om at tage til Orde for, at denne Løsning burde stemmes ned, men ellers har hele den øvrige Del af Pressen enten anbefalet, at Forslaget skulde nyde Fremme i den her foreslaaede Skikkelse, eller ogsaa at man indtog Neutralitet overfor det. Jeg tror, at man i Virkeligheden gennem den Modtagelse, det saaledes har faaet i Befolkningen og fra Pressens Side, har den bedste Maalestok for, at det er et stærkt og levende Ønske i Befolkningen, at den Løsning, her er Tale om, og som er mulig, kan blive gennemført. Jeg tror, at det er et stærkt Ønske i Befolkningen, at man nu vilde undlade at opstille Krav, om hvilke man jo dog fra de forskellige Sider meget godt ved, at de ikke kunne samle den fornødne Enighed, og bidrage til, at denne Løsning kan gaa igennem. Ude i Befolkningen ser man sikkert — og meget vidt udenfor denne Sags oprindelige Tilhængere, — at det er nødvendigt at fjerne den Fare for en Klassedeling, som ligger i Opretholdelsen af den nuværende Ordning, og naar det er sagt, at det skulde